

2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy przez Radę.
 - Rzeczywisty cel, do osiągnięcia którego Rada dążyła poprzez wdrożenie zaskarżonych aktów, polegał zasadniczo na próbie zyskania przychylności obecnego reżimu na Ukrainie (tak aby Ukraina nawiązała ściślejsze relacje z Unią), i nie odpowiadał celom lub uzasadnieniom wymienionym w zaskarżonych aktach.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzestrzegania przez Radę obowiązku uzasadnienia.
 - „Powody” przyjęte w zaskarżonych aktach w celu umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie (poza tym, że są błędne) są czysto formalne, niewłaściwe i niedostatecznie sprecyzowane.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że w rozpatrywanym okresie nie spełniał kryteriów koniecznych do umieszczenia jego nazwiska w wykazie.
5. Zarzut piąty, w którym skarżący twierdzi, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie poprzez zastosowanie wobec niego podważanych środków. Poprzez ponowne umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie, pomimo wyraźnych rozbieżności pomiędzy „powodami” a odpowiednimi kryteriami dotyczącymi umieszczenia w wykazie, Rada popełniła oczywisty błąd.
6. Zarzut szósty, w którym skarżący twierdzi, że naruszono jego prawo do obrony oraz odmówiono mu skutecznej ochrony sądowej. Między innymi Rada nie skonsultowała się w odpowiedni sposób ze skarżącym przed ponownym umieszczeniem jego nazwiska w wykazie, a skarżącemu nie umożliwiono w sposób prawidłowy lub słuszny sprostowania błędów lub przedstawienia informacji dotyczących jego sytuacji osobistej.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa własności skarżącego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ w szczególności środki ograniczające stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie jego praw.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2017 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-286/17)

(2017/C 231/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oleksandr Viktorovich Yanukowych (Donieck, Ukraina) (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 34), w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 1), w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że Rada nie dysponowała odpowiednią podstawą prawną w celu przyjęcia zaskarżonych aktów.
 - Zaskarżona decyzja nie spełniała warunków do tego, aby Rada mogła oprzeć się na art. 29 TUE.

- Nie zostały spełnione warunki do tego, aby móc powołać się na art. 215 TFUE, ponieważ nie istniała żadna ważna decyzja przyjęta na mocy tytułu V rozdział 2 TUE.
 - Nie istniało wystarczające powiązanie, aby móc powołać się przeciwko skarżącemu na art. 215 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy przez Radę.
 - Rzeczywisty cel, do osiągnięcia którego Rada dążyła poprzez wdrożenie zaskarżonych aktów, polegał zasadniczo na próbie zyskania przychylności obecnego reżimu na Ukrainie (tak aby Ukraina nawiązała ściślejsze relacje z Unią), i nie odpowiadał celom lub uzasadnieniom wymienionym w zaskarżonych aktach.
 3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzestrzegania przez Radę obowiązku uzasadnienia.
 - „Powody” przyjęte w zaskarżonych aktach w celu umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie (poza tym, że są błędne) są czysto formalne, niewłaściwe i niedostatecznie sprecyzowane.
 4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że w rozpatrywanym okresie nie spełniał kryteriów koniecznych do umieszczenia jego nazwiska w wykazie.
 5. Zarzut piąty, w którym skarżący twierdzi, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie poprzez zastosowanie wobec niego podważanych środków. Poprzez ponowne umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie, pomimo wyraźnych rozbieżności pomiędzy „powodami” a odpowiednimi kryteriami dotyczącymi umieszczenia w wykazie, Rada popełniła oczywisty błąd.
 6. Zarzut szósty, w którym skarżący twierdzi, że naruszono jego prawo do obrony oraz odmówiono mu skutecznej ochrony sądowej. Między innymi Rada nie skonsultowała się w odpowiedni sposób ze skarżącym przed ponownym umieszczeniem jego nazwiska w wykazie, a skarżącemu nie umożliwiono w sposób prawidłowy lub słuszny sprostowania błędów lub przedstawienia informacji dotyczących jego sytuacji osobistej.
 7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa własności skarżącego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ w szczególności środki ograniczające stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie tego prawa.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2017 r. – Sky/EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Sprawa T-288/17)

(2017/C 231/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sky plc (Isleworth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Barry, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Parrot Drones (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Parrot Drones

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Parrot SKYCONTROLLER” – zgłoszenie nr 13 107 842

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie R 457/2016-2